

VIẾT CHO NGƯỜI "ĐÃ CHẾT"

(Bài 63)

NHỮNG LÁ THƯ TRONG NĂM 2011

ĐẦU NĂM DƯƠNG LỊCH 2011.

***/ Thư Uyên Thao.**

From: CHAU Q VU

Subject: CHÚC MỪNG NĂM MỚI

Sat, January 1, 2011 7:23:23 AM

BGiấy thân,

Viết thư mà không biết gửi về đâu, cũng không biết người nhận thư đang ở nơi nào. Dù sao vẫn cầu mong BGiấy luôn bình an và thoải mái trong Năm Mới 2011.

*Nếu nhận được, **ráng cho biết** BG đang ở đâu và địa chỉ liên lạc ra sao.*

Nhớ rất nhiều.

Thân, UT

***/ Thư BG.**

Re: CHÚC MỪNG NĂM MỚI

Happy New Year anh và gia đình.

TTBG

[]

ĐẦU NĂM ÂM LỊCH 2011.

***/ Thư Uyên Thao.**

From: CHAU Q VU

CHÚC MỪNG NĂM MỚI TÂN MÃO 2011

BG ơi,

*Một năm nữa đang sắp trôi qua trong khi **chẳng biết còn có dịp nào thấy lại nhau.***

Không biết làm gì hơn, ngoài việc gửi tới BG những lời chúc tốt lành nhất cho thời gian đang tới.

Uyên Thao.

***/ Thư BG.**

Re: CHÚC MỪNG NĂM MỚI TÂN MÃO 2011

Cali, 28 Tết Tân Mão (31/1/2011)

Anh Uyên Thao thân,

Gửi lại anh một đoạn thư e-mail do chính anh gửi BG thuở “ngày xưa”:

“Tôi thấy thật buồn nhưng cũng mừng cho BG khi cuộc sống BG cứ gắn bó hoài với những hình bóng

Dường như sự nâng niu cô đơn và nâng niu nỗi tuyệt vọng cũng là một nét đẹp và có thể còn là nét đẹp đặc biệt trong đời người.”

Câu chúc anh và cả nhà được mạnh khỏe an lành trong năm mới sắp đến.

TTBG

*

**

Cái “*thế giới của Uyên Thao*”, thực tình, tôi không hình dung ra nổi trên cả nghĩa đen lẫn nghĩa bóng. Chỉ thấy rằng, luôn luôn như mình **BỊ MẮC NỢ** kể từ khi đọc lá thư bên dưới anh gửi:

Sep. 24/2011 6:45 AM

BG ơi,

Mở máy để báo tin cho BG hay là chiều qua vừa nhận được thư + check của BG thì lại thấy E-mail BG gửi.

*Từ ngày sang Mỹ, **tôi vẫn chỉ biết có góc phòng của mình** và mức giao dịch không vượt khỏi mấy người bạn cũ rải rác khắp nơi. **Quen với BG giống như là duyên trời** và **tôi coi đó là cái nợ từ tiền kiếp của BG.***

(...)

□

Văn chương là điều thanh thoát. Những con người Văn Chương gặp nhau không phải chỉ ở một kiếp hiện tại thôi, mà còn là từ ngàn năm, cổ đại.

Cậu học trò tỉnh lẻ Alain-Fournier 20 tuổi, lên Paris, gặp một nàng con gái đẹp. Lần gặp gỡ ngắn ngủi chỉ kéo dài trên cuộc trò chuyện dọc theo bờ sông Seine đã làm nảy sinh trong tâm hồn ông mối tình lớn kéo dài suốt cả đời.

Nhà văn chỉ gặp lại cô gái vào năm 1913 sau 8 năm đau khổ kiếm tìm tung tích. Và trong lần gặp thứ hai cũng ngắn ngủi như lần trước, “Nàng Con Gái Nhỏ Xinh Đẹp” đã biến thành vợ của kẻ khác và có hai con. Vài tháng sau cuộc gặp gỡ lần thứ nhì (cũng là lần cuối) với cô gái, LE GRAND MEAULNES ra đời (tác phẩm “gối đầu giường” của TVân suốt thời niên thiếu).

Câu chuyện được kể gần như bắt đầu từ ngày kế tiếp của cuộc gặp gỡ lần một, kéo dài trong 8 năm đằng đẵng, được rập nối nhẵn nại, trù mển; là lịch sử (mới vừa bị đảo lộn) tất cả những gì nhà văn đã ân cần ôm ấp cho đến lúc ấy; cũng là mối tình đau khổ đã chi phối trọn vẹn cuộc đời ông.

Một năm sau, Alain-Fournier bị giết chết ở chiến trường Eparges, Pháp, ngày 22/9/1914 lúc gần tròn 28 tuổi.

*

**

Thế là những lời “hoảng hốt” theo chuyện “nợ đời”, được viết:

***/ Thư BG.**

San Jose, Chủ Nhật, 25 Sep. 2011

*Thật vậy, kiếp nào BG mang nợ nhiều quá nên kiếp này phải trả và đã trả lần lượt hết cho các “cố nhân”
Chỉ riêng anh Uyên Thao, có lẽ kiếp nào cũng từng “nợ” anh (như lời anh nhắc!) nên kiếp này phải “trả”?
Thôi thì ráng trả cho xong chứ nếu không, kiếp sau anh lại đi theo mà “đòi”!*

thì sự “đang còn nợ” vẫn không được Uyên Thao “phát Bồ Đề Tâm” mà “tha” cho nữa:

***/ Thư Uyên Thao.**

Virginia, Sept. 27/2011 at 6:40 PM.

BG thân,

Thấy đầu thư ghi gửi ngày 25/9/2011 nhưng giờ này mới đọc được vì cái máy không vui suốt 2 ngày qua.

Bỗng thấy mọi chuyện trên đời đều không dễ dàng, dù chỉ là một chuyện rất nhỏ.

Như vậy, cái ý định chạy nợ của BG ở kiếp sau chắc chắn khó thành thực tế với BG, nhất là ở kiếp này dù BG có ráng cách nào cũng không trả hết nổi, vì chúng ta gặp lại nhau quá trễ. Cho nên vẫn nghĩ tới kiếp sau.

Nhớ thật nhiều.

UT

Cái “*thế giới Uyên Thao có*”, với tôi chỉ là mù mịt, “*xa như Trời mà cũng gần như Đất*”, mà rất nhiều khi bị lạc bước đến nỗi:

Fri, 28 Oct 2011 16:58:25

Anh Uyên Thao ơi,

Có khi nào anh nghĩ là BG sẽ chết TRƯỚC anh không?

BG

đề rồi, một bàn tay từ phương trời xa đã đưa ra nít lấy tôi kịp lúc, giúp góc đầu lên khỏi miệng hố:

VA. Oct. 28/2011 5:38 PM

BG ơi, sao bỗng dừng lại nghĩ về cái chết như vậy?

Đọc mấy chữ của BG đâm hết sức BỒN CHỒN và không còn biết nghĩ gì nữa. Ráng thư cho biết sinh hoạt, sức khoẻ cùng tâm tư của BG hiện ra sao?

Chờ tin rất nhiều.

UT.

II.

NHỮNG LÁ THƯ RỜI RẠC TỪ 2012--2015

Những bài Viết Cho Người “*Đã Chết*” có lẽ bây giờ (**thời điểm Aug. 2017**) ĐANG khiến Uyên Thao buồn bã theo mức độ lan ra khỏi cái vòng giới hạn phổ biến của một tình bạn “*xa như Trời mà cũng gần như Đất*”?...

Dù vậy, xin đừng suy nghĩ băng khuâng.

Đầu rằng lúc nào cũng giữ trên môi “*tiếng cười vỡ vụn*” thì trong những đêm khuya soi bóng nội tâm, tôi lại chỉ thấy mọi sự chung quanh giống như những lời đã nhận của cô bạn Thanh Vân gửi đi từ Nam Cali ngày Jan 26/2015 lúc 5:59 sáng.

Bông Giấy thương,

Vẫn chuyện "con đé gầy hát điệu ca buồn thiên thu" mà tối hôm qua Thanh Vân đọc thấy văn của BG bây giờ sao buồn quá, buồn hơn nước mắt. Ngày xưa đọc tác phẩm đó chỉ thấy nao nao thôi, vì như đang nghe BG kể chuyện; còn tối hôm qua đọc lại... rõ là tiếng khóc thấm đau đớn phát từ sâu thẳm trái tim một nhà văn cô đơn."

Đó là cái Đẹp!

Cái Đẹp (mà) bao giờ cũng được tôi trân trọng nâng niu trong hai bàn tay để không thấy “*cái gì cũng đều như nước chảy qua cầu*” giống như Uyên Thao (và cả tôi) từng đã viết. Trái lại, ngày càng nhận thức ra hơn sự rõ ràng quý giá của thứ tình bạn hiếm hoi “***Uyên Thao đã âm thầm dành tặng cho tôi suốt 14 năm qua***”.

Tôi luôn luôn nghĩ và nói với Âu Cơ lời này để khuyến khích cây bút của nó:

“Tất cả mọi người đều có ngày nằm xuống. Tất cả mọi thứ trên đời đều bị Thời Gian đào thải. Nhưng, với nhà văn-nghệ sĩ, những sáng tác bằng tâm huyết sẽ không rơi vào quy luật tàn nhẫn đó. Đặc biệt nhà văn, cái Đẹp chữ nghĩa rất thiêng sẽ mãi mãi còn lưu lại cuộc đời theo với tháng năm.”

Cũng vậy, những lá thư “***Uyên Thao gửi TTBG***” rồi cũng trở thành “***không mai một***” theo dòng chữ nghĩa TTBG khi chúng đã được viết bằng những giọt máu vắt từ trái tim anh tàn tạ:

VA. Mar. 08/2012 5:52 PM

BG ơi,

Cũng rất mừng khi nhận được thư cho thấy tâm trạng đã có phần thanh thản hơn.

Mong BG luôn hiểu rằng dù cách trở mịt mù và có thể bỗng dưng im tiếng, nhưng trong con tim vẫn luôn giữ nguyên một hình bóng và chẳng lúc nào rời cảm xúc nhớ nhung.

Vì vậy cũng như BG, vẫn hy vọng còn có lúc được gặp lại nhau.

UT

III.

Chiều nay, (thứ Tư Sep. 13/2017), trời San Jose bỗng dưng trở lạnh, ngồi đọc lại các lá thư trao đổi giữa Uyên Thao và tôi từ năm 2000 trở đi, thấy rõ là ***lên lên xuống xuống*** như ***ảo ảnh, như mây trời biến biệt*** trong cái vòng quay Định Mệnh ***trả vay, vay trả!***

Thấy, cứ như ***bóng đuổi hình*** và ***hình đuổi bóng*** để mà “***đòi nợ***” hay “***trốn nợ***”, chạy ngã nào cũng không thoát!

Suốt **2013** qua đến **2014**, chẳng thấy lá thư nào trong đồng thư lưu trữ, có lẽ bởi khi ấy tôi đang bận đóng cửa quay lưng cùng TẤT CẢ thiên hạ? Cũng có nghĩa rằng đó là “***thời gian trốn được nợ cố nhân?!***”

Cho đến một buổi chiều đầu **năm 2015**, tình cờ xem trên Youtube một tiết mục đài RFA phỏng vấn Uyên Thao với Tủ Sách Tiếng Quê Hương, vừa thấy mừng cho anh (mà cũng sót cho mình ở cái lúc tang thương ghê gớm đó -*mẹ già vừa chết, Âu Cơ quay lưng, cửa nhà trống trơn gió mùa đông thổi vào không còn chỗ chứa...* Ôi, không biết cơ man khổ sở nào mà nói cho hết!). Nghĩ, “***thiên hạ đã xa mà Uyên Thao lại càng thêm xa vời vợi!***” Vừa buồn vừa tủi! Dù vậy bản chất tao nhã vẫn thúc giục gửi tới bạn mình tấm thiệp chúc mừng “***giấc mơ biến thành sự thật***”!

Vậy là một cú điện thoại bất ngờ (rất hiếm hoi) từ Virginia gọi sang căn-nhà-những-người-trăm-năm-cũ lôi tôi dậy! Cũng có nghĩa tôi TỰ BIẾT “chủ nợ” đã quay về “đòi tiếp” món nợ kiếp nào đã cho tôi vay!

***/ Thư Uyên Thao:**

Jan. 29/2015 5:00 PM.

BGIẤY thân,

Địa chỉ Email:

uyenthaodc@gmail.com

và uyenthao174@yahoo.com.

Luôn chờ tin BG. Nhớ nhiều. (UTHAO).

Do đó thật “miễn cưỡng” mà gửi những lời “khất nợ” lịch sự pha lẫn mai mỉa:

Cali, Jan. 30/2015 lúc 9:19 sáng:

Anh Uyên Thao ơi,

Bà cụ BG thường nói: "Một trong những may mắn lớn là được giao thiệp với 'những người hiền'"

Bây giờ hẳn anh phải nhận BG TỪNG và CÒN ĐANG là "một người hiền", chứ đâu phải kẻ đáng bị Tất Cả văn giới hải ngoại (trong số có Anh) cho là Ác và xa lánh từ lâu?

BG.

***/ Thư Uyên Thao.**

Friday, January 30, 2015 12:59 PM

BGIẤY ơi,

*Mấy ngày nữa qua được cuộc chạy đua với chiếc kim đồng hồ sẽ gửi sách và gửi thư cho BG rồi sẽ ngồi đọc thư. **Bởi có nhiều chuyện cần nói lắm.** Tam thời chỉ xin nhắc một câu mà tôi đã thuộc lòng từ thuở xa xưa:*

"Mỗi con người đều chỉ là hạt cát, nhưng cũng chính mỗi con người lại đều là một viên ngọc quý của ít nhất một người khác." Cũng xin nhắc thêm là tôi chưa bao giờ thực sự tham gia hoạt động văn học như một người cầm bút nên chắc chắn không có mặt trong hàng ngũ văn học ở cả VN lẫn hải ngoại như BG vừa nhắc.

Nhưng thôi, mọi chuyện sẽ nói sau. Bây giờ chỉ thấy mình vẫn may, dù luôn bị bao bọc giữa những bức tường cô đơn --nhất là thấy cái tên BG được đổi lại thành Thu Vân như đã có lần tôi nhắc chỉ muốn được gọi tên ấy. Dù xa cách vẫn luôn thấy gần, nhưng ngay cả khi rất gần lại vẫn thấy cách xa và nhớ... Nhớ nhiều lắm, TV ơi.

UT.

*/ Lá thư “khất nọ” thứ hai được viết trong dửng dưng xa lạ:

San Jose, Jan. 30/2015 6:26 PM.

Anh Uyên Thao ơi,

Thu Vân do cha mẹ đặt, chỉ dành dùng làm tên gọi cho những ai được TV trân quý, biểu tượng "những cái gì rất đẹp (của đời mình) đã mất".

Bông Giấy là cái tên gai góc tự đặt, xuất hiện và lớn mạnh trong giai đoạn é chề nhất của định mệnh mình.

*Anh gần như là người **duy nhất** được TV gom vào "**những cái gì đã mất**" đó, dù thật sự TV chưa bao giờ "có" hình ảnh anh trong chuỗi quá khứ thân yêu kia.*

Chỉ một lần đọc cái note, tình cờ cô em gái tìm thấy kẹp trong một cuốn sách anh gửi tặng đã lâu, nói lên điều muốn gọi cái tên Thu Vân, mời chọt nghĩ:

"Tại sao lại không? Một thứ cố nhân của tiền kiếp nào xưa cũ!?..."

Thế thôi!

Thân và chờ đọc thư anh.

TV.

[]

Trần Thị Bông Giấy

(Bài viết xong tại San Jose, Thứ Năm Sep. 14/2017 1:15 sáng).

[]